

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Van de redactie

Loos, M.B.M.

Publication date

2015

Document Version

Final published version

Published in

Tijdschrift voor Consumentenrecht & Handelspraktijken

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Loos, M. B. M. (2015). Van de redactie. *Tijdschrift voor Consumentenrecht & Handelspraktijken*, 2015(2), 53-54. <http://www.uitgeverijparis.nl/reader/196062/1001208924>

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Van de redactie

Zoals veel rechtsgebieden is ook het consumentenrecht constant in beweging. In 2012 besliste de Hoge Raad,¹ op zich in lijn met rechtspraak van het Hof van Justitie,² dat bij de toetsing van algemene voorwaarden aan artikel 6:233 onderdeel a BW het uitgangspunt is dat rekening dient te worden gehouden met alle omstandigheden van het geval. Voor zover een beding niet op de zwarte lijst van onredelijk bezwarende bedingen (artikel 6:236 BW) staat, betekent dat dat een op het geval toegespitste motivering vereist is, zodat niet kan worden volstaan met een in algemene zin geformuleerd bezwaar tegen een bepaald beding. Dat is problematisch bij bedingen waar de belangrijkste bezwaren juist van algemene of principiële aard zijn, zoals arbitrale bedingen die de consument ervan weerhouden om een geschil aan de burgerlijke rechter voor te leggen. De Hoge Raad was echter van oordeel dat een algemeen, niet-casuïstisch oordeel over de aanvaardbaarheid van een beding overgelaten diende te worden aan de wetgever. Inmiddels heeft de wetgever inderdaad gesproken. Sinds 1 januari 2015 is de nieuwe Arbitragewet van toepassing,³ als gevolg waarvan artikel 6:236 onderdeel n BW is aangepast: in het vervolg is een in tegenover een consument gehanteerde algemene voorwaarden opgenomen arbitraal beding, net als een bindend-adviesbeding, zwart (en dus per definitie onredelijk bezarend) als het beding de consument niet de mogelijkheid biedt om zich binnen een maand nadat de gebruiker van de algemene voorwaarden zich op het beding beroept, te wenden tot de burgerlijke rechter.

Een van de belangrijkste ontwikkelingen in de afgelopen jaren betreft de aanvaarding en omzetting van de Richtlijn consumentenrechten.⁴ Deze (ontwerp)richtlijn en de implementatie daarvan is in dit tijdschrift vaker besproken;⁵ de implementatiewet is inmiddels in werking getreden en van toepassing op overeenkomsten die gesloten zijn vanaf 13 juni 2014.⁶

Nog onderbelicht gebleven is een belangrijke nationale aanvulling op de implementatiewetgeving. Met de implementatie van de Richtlijn consumentenrechten in afdeling 6.5.2B BW en, deels, in titel 7.1 BW bevat het Nederlandse recht voor het eerst een regeling voor overeenkomsten tot levering van digitale inhoud: dergelijke overeenkomsten worden naar geldend recht gekwalificeerd als consu-

mentenkoop (artikel 7:5 lid 5 BW). Aan deze kwalificatie is in diverse tijdschriften aandacht besteed, met name omdat de huidige formulering van het artikellid meebrengt dat ook *streaming*-contracten, zoals een abonnement op HBO of Netflix, onder het toepassingsgebied van de consumentenkoop-regeling vallen. Op dit moment is een wetsvoorstel⁷ aanhangig om het toepassingsgebied van de consumentenkoop-regeling terug te brengen tot koopachtige overeenkomsten tot levering van digitale inhoud, dat wil zeggen tot overeenkomsten waarbij digitale inhoud wordt geleverd anders dan op een duurzame drager, maar die wel is geïndividualiseerd en waarover feitelijke macht kan worden uitgeoefend. Ook na implementatie van de wijzigingswet blijven er nog genoeg vragen over. Wanneer voldoet de geleverde digitale inhoud niet aan de gerechtvaardigde verwachtingen van de consument? Hoe werken de klachtplicht (artikel 7:23 BW) en de risico-regeling (artikel 7:10-11 BW) bij de levering van digitale inhoud? En, last but not least, hoe werken de remedies bij non-conformiteit? Ten aanzien van een van die remedies, het recht op nakoming in de vorm van herstel en vervanging (artikel 7:21 BW) verschafte het artikel van *Op Heij* in deze aflevering van *TvC* enige duidelijkheid.

De vorig jaar aanvaarde Richtlijn hypothecair krediet⁸ vormt het onderwerp van bespreking in een artikel van *Braspenning* en *Mak*. Zij gaan in het bijzonder in op twee bijzondere aspecten: een nieuwe bepaling die beoogt de financiële scholing van consumenten te bevorderen ('leren') en de verplichting voor de kredietverlener om rekening te houden met mogelijke toekomstige omstandigheden die verandering kunnen brengen in de financiële positie van de consument ('bezweren').

Lankhorst vervolgt zijn bespreking over de schuldsaneringsregeling voor natuurlijke personen, en zoomt daarbij vooral in op de rol van de rechter bij de schuldsanering: aan de hand van welke criteria wordt beoordeeld of iemand kan worden toegelaten tot de schuldsaneringsregeling, wanneer wordt de duur van de schuldsanering verlengd, en wanneer wordt die tussentijds beëindigd? En ten slotte: wat houdt het beoogde rechtsgevolg, de 'schone lei' eigenlijk in?

1. HR 21 september 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW6135, *TBR* 2012, 206, m.nt. C.M.D.S. Pavillon, *TvC* 2013, afl. 1, p. 30, m.nt. E.H. Hondius (*Bouwbedrijf Van Marrum B.V./Wolff*).

2. HvJ EU 14 maart 2013, C-415/11, ECLI:EU:C:2013:164, *NJ* 2013, 374, m.nt. M.R. Mok (*Aziz*), r.o. 68.

3. Wet van 2 juni 2014 tot wijziging van Boek 3, Boek 6 en Boek 10 van het Burgerlijk Wetboek en het Vierde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de modernisering van het Arbitragerecht, *Stb.* 2014, 200, inwerkingtreding 1 januari 2015 (KB van 30 juni 2014, *Stb.* 2014, 254).

4. Richtlijn 2011/83/EU, *PbEU* 2011, L 304/64.

5. Zie onder meer M.B.M. Loos, 'Volledige harmonisatie van het Europese consumentenrechten: voorzichtigheid geboden!', *TvC* 2009, afl. 2, p. 33-36; V. Mak, 'Hoe meer keus, hoe beter?', *TvC* 2010, afl. 4, p. 249-250; M.B.M. Loos & J.A. Luzak, 'De nieuwe Richtlijn consumentenrechten', *TvC* 2011, afl. 5, p. 184-191; M.B.M. Loos, 'De totstandkoming en bedenktijdregeling van op afstand gesloten energieleveringsovereenkomsten', *TvC* 2012, afl. 1, p. 6-10; S.S. van Kampen, 'De Europese Richtlijn voor consumentenrechten, een onzeker resultaat? De implementatie van de richtlijn in Nederland, België en het Verenigd Koninkrijk nader bekeken', *TvC* 2014, afl. 3, p. 114-121.

6. Zie Artikel X van de wet van 12 maart 2014, *Stb.* 2014, 140.

7. Voorstel van wet tot Wijziging van de Boeken 6 en 7 van het Burgerlijk Wetboek, in verband met verduidelijking van het toepassingsgebied van de koopregels van titel 7.1 BW, *Kamerstukken II* 2014/15, 34071, 2. Het wetsvoorstel moet voortvols tot technische aanpassingen in Boek 6 en 7 BW en de Wet handhaving consumentenbescherming leiden.

8. Richtlijn 2014/17/EU, *PbEU* 2014, L 60.

Deze aflevering sluit af met annotaties van *Mak, mijzelf* en *Braspenning*, een uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland en een boekbespreking van de hand van *De Moor*.

Niet alleen het consumentenrecht is constant in beweging, dat geldt ook voor de redactie. Tot onze spijt heeft prof. dr. Saskia Lavrijsen vanwege drukke andere bezigheden moeten besluiten de redactie te verlaten. De redactie heeft begrip voor haar besluit en is blij dat zij bereid is om toch af en toe een bijdrage in het tijdschrift te verzorgen. Dat is ook van belang voor het consumentenrecht in bredere zin, gelet op het feit dat het consumentenrecht inmiddels geheel bestuursrechtelijk wordt gehandhaafd.⁹ Kennis en deskundigheid op het gebied van het bestuursrecht is dan ook essentieel voor een goed begrip van het consumentenrecht. De redactie dankt Saskia dan ook hartelijk voor het werk dat zij binnen de redactie, vooral achter de schermen, op dit terrein heeft verzet.

Prof. dr. M.B.M. Loos

9. De wet van 25 juni 2014 tot wijziging van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt en enige andere wetten in verband met de stroomlijning van het door de Autoriteit Consument en Markt te houden markttoezicht, *Stb.* 2014, 247.